

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3950/2022
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Јандрић Виловски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1356/21 од 30.09.2021. године, у седници одржаној 21.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1356/21 од 30.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1356/21 од 30.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 689/20 од 10.03.2021. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на 59.363,39 динара од 24.03.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 50.802,93 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1356/21 од 30.09.2021. године, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати законску затезну камату на 59.363,39 динара од 24.03.2020. године до исплате, као и да тужиоцу надокнади трошкове поступка са каматом од дана извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 6.000,00 динара, као и трошкова жалбеног поступка 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге са којих је одбијен, као неоснован захтев тужиоца за исплату камате. Правноснажном пресудом, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на 59.363,39 динара (по основу личне инвалиднине и по основу накнаде за незапосленост) плати камату од 24.03.2020. године до исплате. О овом праву тужиоца и доспелости законске затезне камате на износ накнаде штете судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, са којих разлога нису испуњени услови прописани чланом 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у погледу периода досуђења законске затезне камате.

Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се ставом 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У овом случају, ревизија је изјављена против одбијајућег дела одлуке о камати на главни дуг, дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његово главно потраживање. С обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом повија, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтеву за камату као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, јер се у овом случају дозвољеност ревизије не цени према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић